

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/90/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821010411
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3821010411.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29. novembra 2021 prejednal odvolanie obžalovaného

H. L.,

nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom Z. S., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/67/2021 zo dňa 11. októbra 2021 a jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušuje sa v napadnutom rozsudku celý výrok o uloženom treste odňatia slobody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný odsudzuje pri nezmenenom výroku v o vine v rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný H. L. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., pretože hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry K. L., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 10P /29/2007 - 20 zo dňa 27.11.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.02.2008 a vykonateľnosť dňa 21.02.2008 bol súčinnosťou od 01.07.2007 zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry sumou vo výške 2.000,- Sk (66,39 eura) mesačne vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám oprávnenej osoby - matky P. A., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom C. XXX/X, XXX XX S., plneniu tejto povinnosti sa úmyselne vyhýbal v mieste svojho trvalého pobytu v meste Prievidza, v mieste bydliska oprávnenej ako je všade tam kde sa zdržiaval, a to v období od 15.04.2011 do 14.07.2021 tým, že počas celého uvedeného obdobia bol nezamestnaný, nepoberal sociálne dávky, nejavil záujem ani o sprostredkovanie zamestnania a nebol evidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, v dôsledku čoho zostal oprávnenej osobe P. A. za celé uvedené obdobie dlhovať na nezaplatenom výživnom sumu vo výške 8.165,97.- euro.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s poukazom na §§ 36 písm. l), 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 22 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný H. Csandal, ktoré v zákonnej lehote písomne podal prostredníctvom svojho obhajcu. Podľa názoru obhajcu je uložený trest odňatia slobody neprímerane prísny. Podľa názoru obhajcu obžalovanému mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., pretože na obžalovaného je treba hľadieť ako osobu netrestanú. Obhajca taktiež uviedol, že obžalovanému mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť aj podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pretože obžalovaný urobil aj vyhlásenie o vine, čím napomohol pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Poukázal tiež na to, že o výživu a výchovu dcéry K. sa už viac ako 5 rokov stará matka obžalovaného, teda ak by obžalovaný platil výživné, tieto finančné prostriedky by na výživu jeho dcéry ani neboli použité. Obhajca navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť výrok o treste v rozsudku súdu prvého stupňa s tým, aby odvolací súd sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol rozsudkom tak, že obžalovanému uloží trest pri dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Alternatívne obhajca navrhol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody, hoci aj vo vyššej výmere s podmieneným odkladom na dlhšiu skúšobnú dobu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaný uviedol, že si nájde prácu, chce platiť výživné a splatiť všetky dlhy. Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo skutku uvedeného v obžalobe.

K odvolaním napadnutému výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. K obhajcom namietanej neprímeranej prísnosti uloženého trestu odňatia slobody, senát odvolacieho súdu uvádza, že trest odňatia slobody uložený 10 mesiacov nad dolnú hranicu trestnej sadzby zodpovedá tomu, že obžalovaný spáchal predmetný prečin najprísnejším spôsobom v kvalifikovanej skutkovej podstate. Súčasne senát odvolacieho súdu poukazuje v neprospech obžalovaného tiež na to, že hoci predmetný trestný čin proti rodine a mládeži (tretia hlava Osobitnej časti Trestného zákona) možno spáchať aj z nebanlivosti, obžalovaný predmetný trestný čin spáchal úmyselne, čo zvyšuje jeho závažnosť. Napokon aj dĺžka páchania predmetnej trestnej činnosti (10 rokov) a výška dlžného výživného viac ako 8.000 € svedčí výrazne v neprospech obžalovaného.

Senát odvolacieho súdu sa nestotožnil ani s názorom obhajcu v tom, že obžalovanému mala byť priznaná aj poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. v podobe vedenia riadneho života pred spáchaním trestného činu. Obžalovaný síce má predchádzajúce tri odsúdenia zahladené (v poslednom prípade išlo tiež o prečin zanedbania povinnej výživy). Obžalovaný však prejednávanej trestnej činnosti začal páchať dňa 15.4.2011 teda v deň, kedy bol rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 2T/55/2010 odsúdený k podmienenému trestu odňatia slobody za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák., pričom skúšobná doba bola do dňa 15.4.2013. Podľa § 50 ods. 6 Tr. zák. pritom síce došlo k vzniku zákonnej fikcie o osvedčení sa v skúšobnej dobe, a to dňom 15.4.2015. Faktom zostáva, že obžalovaný páchal 4 roky (od 15.4.2011 do 15.4.2015) trestnú činnosť, pred páchaním ktorej nevedol riadny život, preto neprichádzalo do úvahy použitie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák.

Obhajcovi však senát odvolacieho súdu prisvedčil, pokiaľ tento navrhoval obžalovanému priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. v podobe napomáhania pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. V súlade so svojou ustálenou súdnou praxou senát odvolacieho súdu zastáva názor, že

vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. zák. a jeho následné prijatie súdom sa vždy musí pri rozhodovaní o treste premietnuť v prospech obžalovaného prinajmenšom priznaním poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil výrok o treste, pretože pri ukladaní trestu došlo k porušeniu Trestného zákona vo vyššie uvedenom ustanovení. Odvolací súd pri splnení podmienok uvedených v § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uložení trestu obžalovanému rozsudkom tak, že inak správne a primerane uložený trest odňatia slobody v rozsudku súdu prvého stupňa znížil v dôsledku pristúpenia ďalšej poľahčujúcej okolnosti o 2 mesiace. Povolenie podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia, ako to alternatívne navrhoval obhajca, senát odvolacieho súdu nepovažoval za dostatočné z hľadiska možnosti prevýchovy obžalovaného.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.